

sker man så ikke hverken fra Socialdemokratiets eller fra regeringens side.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til hr. Claus Larsen-Jensen. Vi står åbenbart her med en vidt forskellig tilgang til tingene, for jeg kan forstå, at det, Socialdemokratiet nu siger, er: I skal ikke gå ind i det konkrete med, hvordan institutionerne, hvor magten jo ligger, praktisk fungerer i dag. Vi skal først have en forfatning.

Jeg vil godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen, om han tror, det er en klog fremgangsmåde, om han tror, det er det, der kan fange befolkningen, altså at man nu går ud og siger: Nej, de praktiske problemer, alt det, der foregår i komiteerne, den fælles beslutningsprocedure og de udemokratiske forhold i administrationen orker vi ikke. Næh, lad os nu få en stor forfatning.

Jeg må indrømme over for hr. Claus Larsen-Jensen, at jeg ikke tror, den kan sælges. Jeg tror ikke, det er klogt af Socialdemokratiet, men jeg vil da godt høre en kommentar til det.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Det er jo ikke altid, når man prøver at komme ud over rampen med et budskab, at ørerne, der modtager, hører det samme, som sådan set var ment med budskabet.

Jeg har ikke sagt, at vi ikke skal forholde os til detaljerne. Det gør vi gerne. Det, jeg bare siger, er, at man ikke kan løse det grundlæggende problem, hr. Keld Albrechtsen meget gerne vil have løst, nemlig at få indrettet EU på en betydeligt mere demokratisk og åben måde og bedre i overensstemmelse med den måde, hvorpå vi tilrettelægger den slags ting i Danmark og i vores del af Europa, ved enkeltstående forslag, men kun ved at se det i en sammenhæng.

Kl. 16.10

Jeg har skitseret tre-fire hovedstræk på de områder, hvor en række af de her forslag indgår som elementer, også komitéprocedurer. Hovedproblemet med komitéproceduren er jo, at vi her har en slags kollektiv cirkulæreskrivning med deltagelse af samtlige lande. Spørgsmålet er i virkeligheden, om man ikke kunne rydde lidt op. Noget af det kunne man overlade til Kommissionen, hvis vi tør det. Hvis der er politiske beslutninger – altså her, hvor vi har skillelinjen mellem det tekniske og det politiske – kunne vi få de politiske beslutninger ud af komiteerne og over i den egentlige politiske beslutningsproces.

Vi har jo selv presset på for at indrette bøvlede og besværlige og meget uoverskuelige måder

at håndtere problemer på i Europa med det resultat, at vi bagefter kan sige til befolkningen: Det kan I godt se, det her kan jo ikke lade sig gøre, det hænger ikke fornuftigt sammen.

Men spørgsmålet er selvfølgelig, om Enhedslisten eller andre er parat til, at vi i givet fald rydder lidt mere vitalt op i butikken og laver nogle mere klare snit imellem, hvad der er den politiske proces, hvad der er den teknisk-juridiske proces og rådgivningsdelen, og så skaber en større grad af klarhed. Vi forholder os gerne til enkeltelementerne, men vi vil bare gerne have det i sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ikke desto mindre afviser hr. Claus Larsen-Jensen jo forslag, som konkret forholder sig til nogle problemstillinger, under henvisning til at det må man løse bl.a. i forbindelse med en ny forfatning. Så på den led har hr. Keld Albrechtsen jo en pointe.

Det virker da forunderligt, for hvad ville effekten være af at vedtage Enhedslistens, men det kunne også have været hr. Claus Larsen-Jensens egne beslutningsforslag, som er formuleret på nogenlunde samme måde? Det ville være, at regeringen i det arbejde, der forestår fremover om at reformere på de steder, der skal reformeres, har en bunden opgave om at leve op til det, Folketinget har opfordret regeringen til.

For alle de seks forslag, vi debatterer her, har jo det som kendetegn, at de alle sammen lader Folketinget opfordre regeringen til at arbejde videre med noget bestemt, men ud fra nogle bestemte forudsætninger. Det ville så være grundpiller, der ligger for det arbejde i den videre proces.

På den måde synes jeg, det er lidt underligt, at det bliver afvist under henvisning til en forfatningsdiskussion, men alligevel, jo, så skal vi forholde os til nogle konkrete punkter. Jamen det er jo lige præcis det, der gøres her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt i forlængelse af hr. Kristian Thulesen Dahls spørgsmål komme med et konkret eksempel.

EU-ombudsmanden har jo meget skarpt kritiseret det udkast til forfatning, som præsidenten for konventet, Giscard d'Estaing, har lagt frem, for ombudsmanden pointerer jo helt korrekt, at her har man glemt hele spørgsmålet om åben-